

Szocialista EGÉSZSÉGÜGYÉRT

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJENEK

AZ ORVOSÉGÉSZSÉGÜGYI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE FUNKCIONÁRIUSAINAK LAPJA

III. évfolyam, 9. szám.

1954 szeptember 28.

A TANÁCSVÁLASZTÁSOK ELŐTT

Rövidesen sor kerül politikai életünk nagy eseményére, a tanácsválasztásra. Ennek megfelelő előkészítése a tanácsok jó működésének egyik előfeltétele.

Funkcionáriusainknak világosan kell látniuk és dolgozó tömegeinkkel is tudatosítani ennek jelentőségét. Látnunk kell, hogy a tanács az államhatalom egyik legfontosabb szerve, számos ügyben a döntő, a végrehajtó, az ellenőrző tényező. Fórum, amelyen a lakosság széles rétegeinek, ezek képviselőinek aktivitása kibontakozhat, ahol számos lehetőség van kezdeményezésre, javaslattevésekre, ellenőrzésre — röviden, az államhatalomban való intenzív részesedésre. Vonatkozik ez az egészségügyi dolgozókra is, akik tudják, érzik, hogy az államügyekben való közvetlen részvétel, a lakosság aktív támogatása nélkül lényeges közegészségügyi eredményeket elérni nem lehet. Fontos tehát, hogy a tanácsjelöltek között megfelelő számban legyenek egészségügyi dolgozók is, orvosok, védőnők, szülésznők stb. Fontos, hogy azok, akik eddig is dolgoztak tanácsi munkában, értékeljék saját munkájukat, annak eredményeit, hibáit és mulasztásait, hogy ezen számvetés segítségével az illető tanács tag munkája és ezen keresztül az egész tanácsi munka is megjavuljon és egyre jobban szolgálhassa népünket.

Különösen fontos feladat vár az egészségügyi állandó bizottságok tagjaira. Lényegében a falu, a város, a kerület egészségügye lesz a kezükben — annak tisztasága, csinosasága, a közlekedés megjavítása, az elárúsító helyek, az üzletek tisztasága, a fásítás, parkosítás, bölcsődék létesítése és jó működése, gyermekjátékterek létesítése,

az egészségügyi felvilágosító munka kézbentartása, a betegellátás megjavítása, a rendelőintézetek, a tanácsi kórházak munkája stb. Funkcionáriusainkra fontos feladatok várnak ezen a téren, területi bizottságainkban ugyanúgy, mint az alapszervezetekben. Figyelemmel kell kísérniük ezen fontos bizottságok működését — és ami a leglényegesebb: segíteni kell őket. Segíteni kell őket szempon-

tok megadásával, javaslatokkal, az egészségügyi állandó bizottságok és a többi egészségügyi dolgozó közötti kapcsolatot fenntartásával, az állandó bizottságok javaslatainak felkarolásával, támogatásával, és ha szükséges, megfelelő harcossággal is megvalósításuk érdekében.

Szükség van a tanács tagok fogadó óráinak megtartására

és a választók rendszeres tájékoztatására. Az egészségügyi dolgozók az eddigénél jobban fogják érezni a tanácsok jelentőségét, és jobban belefolyanak munkájába, ha képviselőiktől a tanácsok munkájáról rendszeres beszámolót kapnak.

Másfelől azért is fontos a tanácsválasztással való foglalkozás, mert a tanácsválasztás előkészítésének a munkája kiterjed a dolgozók minden rétegére, valamennyi foglalkozási ágban. Szakszervezeti szerveinknek ezért nemcsak az egészségügyi intézményekben, hanem azokon kívül is segíteni kell ezt a munkát a megfelelő kultúragitációval, sportrendezvényekkel stb.

Szép számban vannak intézményeink által patronált mezőgazdasági üzemek, termelőszövetkezetek stb. Segítsük ezek tanácsválasztási előkészületeit kultúrbrigádjaink, aktivistáink rendelkezésére bocsátásával stb. Ugyancsak szükséges az egészségügyi intézmények körzetében is ezt a nevelő, felvilágosító munkát elvégezni. Célunk kell, hogy legyen ezen munka kapcsán a politikai és termelési aktivitás növekedése — hiszen látnunk kell, hogy életszínvonalunk emelkedése, hazánk boldogulása ezzel függ össze.

A tanácsválasztási előkészületek során legyünk aktív résztvevői a Hazafias Népfront megalakításának. Gondoljunk arra, hogy a Hazafias Népfront működése, benne a szakszervezetek és a tanácsi szervek részvétele milyen jelentős eseménye hazánk életének, milyen fontos megnyilvánulása a nemzeti egységnek és ugyanakkor egyik fontos biztosítéka legfontosabb céljaink elérésének: a gazdasági megerősödés révén életszínvonalunk emelésének és a tartós béke biztosításának.

A magyar szakszervezetek csatlakoznak a Hazafias Népfronthoz

A SZOT elnökségének nyilatkozata

A Szakszervezetek Országos Tanácsának Elnöksége megtárgyalta a Hazafias Népfront Előkészítő Bizottságának felhívását az októberben összeülő kongresszus előkészítésére: A Hazafias Népfront a Magyar Dolgozók Pártja III. kongresszusának útmutatása nyomán, minden eddigénél szorosabb egységbe forrasztja össze egész nemzetünket. Még jobban kiszélesíti, még szilárdabbá teszi népi demokratikus államunk alapját, a munkás-paraszt szövetséget. Olyan mozgalom, amely a dolgozók legszélesebb rétegeit felölelő tömegszervezetek, népi bizottságok egyesülése, és minden népi, nemzeti erőt egyesít hazánk szabadsága, függetlensége, a nép jólétének emelése érdekében.

A Szakszervezetek Országos Tanácsának Elnöksége egyetért a Hazafias Népfront célkitűzéseivel. A magyar szakszervezetek tevékeny részesei akarnak lenni a népfrontnak, s minden erejükkel támogatják e nagyszerű célokat, a népi-nemzeti összefogás politikáját, amely a szocializmus építése feladatainak megvalósítását, az egész nemzet érdekét szolgálja. A Szakszervezetek Országos Tanácsának Elnöksége kétféleképpen szervezett dolgozó nevében örömmel csatlakozik a Hazafias Népfront Előkészítő Bizottsága felhívásához és felszólítja a szakszervezetek központi vezetőségeit, az üzemi szervezeteket, mindenütt vegyenek részt az előkészítő bizottságok munkájában, a népfrontbizottságok és a kongresszus küldötteinek megválasztásában. Készüljön minden szakszervezeti aktivista, minden szervezett dolgozó a Hazafias Népfront októberi kongresszusára. Legyen lelkes segítőtje a Hazafias Népfrontnak, támogassa odaadó, jó munkával hazánk felvirágoztatásának nagy ügyét.

A magyar szakszervezetek, a magyar munkásosztály egyemberként áll a Hazafias Népfront mögé, hogy ezzel is támogassa hazánk további felvirágzását, dolgozó népünk boldogulását, a 900 milliós békétábor erősödését.

Budapest, 1954 szeptember 18.

SZAKSZERVEZETEK ORSZÁGOS
TANÁCSA ELNÖKSÉGE

KÉTSZÁZESZTENDŐS PATIKA

Szombathelyen, a Köztársaság-téren, a Széchenyi-utca és a Kossuth Lajos-utca közti ház sor épületei javarészt igen őregek, többszáz esztendősek és visszabólogatnak a magyar középkorba.

Az öreg ház sor közepe táján áll a kétemeletes ház, amely egykor, a XVII. században Szombathelynek egyetlen kétemeletes épülete volt. A régi szombathelyiek sokáig büszkék is voltak rá, hogy az ő városukban még kétemeletes ház is van. Nagy dolog volt ez akkor. Palotának számított. Eltörpült mellette a kis emeletes házikók sora, jobbra is, balra is. Pedig nem is egy közülük bizony hajdanában nevezetesebb épület volt. Ebben a hatalmas kétemeletes házban volt 200 esztendővel ezelőtt is, de van ma is a jubiláló öreg patika, amely ma a 7. számú állami patikának hívják.

Mielőtt azonban gratulálunk az öreg patikának kétszáz-esztendősi születésnapján és további kétszáz esztendőt kívánnánk neki, erőben, egészségben és békességben, illendő módon vessünk néhány pillantást a multjára.

★

Néhány megmaradt képen, metszeten gyönyörködhetünk Szombathely régi ábrázatában, és ezek között is a legszebb a piactér volt. Öreg házakkal övezett, szabályos háromszögletű térség, hatalmas bazalt- és terméskőkirkással, ami csak most tűnt el, pár esztendeje, hogy aztán helyet adjon a mostani, személtelket gyönyörködtető szép parknak.

A park helyén a középkorban libaúszató volt, a felső végében nagy kúttal, ami arról volt nevezetes, hogy vize mindig kitűnő és jéghideg volt. Ide jártak a többi utca lakosai is, vízért, mert sem a Fel utcában, sem az Uri-utcában, még kevésbé a Kám-utcában vagy a Gyöngyös-utcán ilyen vizet nem találtak. (Ma Beloianisz-utca, Széchenyi-utca, Alkotmány-utca, Köztársaság-tér.) Ez volt a piactér, sőt korábban itt tartották a híres szombathelyi országos vásárokat is, már t. i. a kirakodóvásárt. Tarka-barka sátrak, földrerakott zsákok és kosarak, összetakolt háromlábú asztalok, szekerek — ezeken árusították a szalonnát, halat, zöldséget, búzát, húst, nadragot, szűrt, bábsüteményt, lószerszámot, de még a gerencsér-edényeket is. Itt zajlott le a város fogalma, itt sürgött-forgott az ipari és kereskedel-

mi élet. Itt volt a legnagyobb vendégfogadó, előtte a postakocsik stációja, hát természetesen, hogy ide kívánczolt a patika is.

Gutten György patikáros-mester alapította a patikát, éppen most kétszáz esztendeje, 1754-ben. Megadta rá a hiteles engedelmet a város magisztrátusa, miután bölcsen megtárgyalták, hogy a patika csak javára leenc Szombathely városának. Gutten György patikáros-mester uram szépen berendezte, hamarosan igen jó hírnevet szerzett patikájának. A régi iratok azt mondják, hogy messze vidékről, Zalából és Tolnából is idejártak vásárolni főleg olyan patikabéli szereket, amiket más patikáros nem tartott, mert ezeket kellő ügyességgel iparkodott Gutten György átcsempészni Ausztriából. Főleg illóolajokat hozott Bécsből és adott helyettük cserébe jó magyar borokat, pálinkát, köménymagot, anyarozsot és miegymást, ami viszont az osztrák patikáriusok szívesen cseréltek el.

Egyszerűen rövidesen igen felvirágzott a szép patika. Gutten György patikáros-mester jól értette a városbéliekkel, de a falusiakkal is a szép szót, mert ugyancsak hamarosan gazdagodni kezdett. Ezt mutatja az is, hogy hat évre rá már megkapta Szombathely város polgári jogát, amiért, mint afféle vidékről betelepülőnek, száz ezüst forintokat kellett fizetnie. Fel is esküdtették arra — amint a korabeli városi protokollumok bizonyítják — hogy hűséges és tiszteletudó polgára lesz városának. Nem is volt erre érdemtelen, mert 1770-ben már öregeküdt lett, preceptor, azaz számadó tisztséget töltött be. Becsülettel munkálkodott, úgyhogy 1787-ben a város öregbírája lett, ami nagy tisztesség volt. Ezt aztán méltányolta is Gutten György patikárius-mester, mert amint írva vagyon, bőséges áldomást fizetett és a maga költségén igen tetszetős és nagyszabású iratalmáriumot adományozott a városnak, ami még ma is őrizi az emléket a városi levéltárban. Díszes, tulipános latin felirattal ott áll a városi levéltárban, az alkotmányutcai avét házban.

Egyszer azonban mégis valami kis csorba esett a becsületén. Bírósokodása után néhány évre a viceispán megróttá, mert a patikában az orvos-ságokon kívül: „jófajta ürmet és fehérnipeknek való orca-pirosítót” is árult, ami bizony nem volt illendő dolog. Abba is hagyta menten ennek eladását a patikárius-mester.

Aztán pergett az idő, sok történelmet látott Szombathely városa is. Itt masiroztak Napoleon seregei. A piactéri kőveskockái francia lovasok patkói alatt kopogtak. Később 1817-ben leégett a város közepe, leégett a patikaház teteje is. Majd 1832-ben betört Szombathelyre is az egész országban elterjedt kolerajárvány. Alig győzte a patika szállítani a sok orvosságot, mert Szalai Imre városi orvos javaslatára agálykórházat állíttatott fel a város Szent Mártonban és a Zános-dombon. A jegyző-sönyvek szerint Gutten György méltányos áron fizette még a legrágább medicamentumokat is.

Gutten György magtalanul halt meg, és özvegye Kerpály Gergelynek adta áránálába a patikát, aki később örökaron meg is vette.

★

A kétszáz-esztendősi patika ma is áll, berendezése persze már nem a régi, de egy szekrényre való patikabéli üveg és öreg szerszám ma is őrizi a multat.

Nehogy azonban a jubiláló patika, talán el is bízza magát, hogy bizony ő a legöregebb patikája Vas megyének! Szombathely városának igen, de a megyének távolról sem! Mert bizony Vas megyében már 1248-ban is volt patika, még pedig Szemenye községben, amelyet akkor Scemenia néven neveztek. Nagy bencés rendház állott itt és annak ispótllya és patikája is volt. Ma már nyomain sincsenek a 700 esztendősi multnak. A második patika Pápócson volt, gyógyfürdővel együtt. Pápóc nagy multját ma is őrizi az árpád-házi időkből való csigalepcsős harangtorony.

Abban az időben, amikor a szombathelyi öreg patikát alapította Gutten György, mindössze 50 gyógyszertára volt széles e hazának, amint ezt az 1847-ből való helytartótanácsi összeírás bizonyítja. Pozsonyban 1318-ban, Budán 1397-ben, Bártfán 1442-ben, Kassán 1515-ben, Sopronban 1606-ban gyönyörű patikák voltak.

Vas megyében a legrégebb patikák a körmenői, sárvári, városszalónaki, uraiujfalui és nemesdömölki gyógyszerárak. Később országos hírvé lett a közszegi nevezetes nagypatika, amelyet 1630-ban engedélyezett a császári pátiens. Remekműví faragásos berendezésű patika volt ez, amely ma is látható teljes pompájában a budapesti Iparművészeti Múzeumban. Nádasdy Tamás országnádor volt Sárvár ura a mohácsi vész

utáni időkben. Csodálatos szépen, teljes épségében ránk maradt óriási és leginkább magyarnyelvű irattára, amely ma az Országos Levéltár egyik őszkesége. Ezekből tudjuk, hogy Nádasdy Tamás már a mohácsi vész után orvost és patikáriust is tartott. A Batthyány Levéltár pedig bizonyítja, hogy Körmenen 1566-ban patika állott.

Az orvos, sebész és patikárius mesterség hazánkban egészen a XVIII. század végéig legtöbbször összefolyt. Az orvosok és sebészek együttesen a legelső magyar egyetem felállítása után, főleg a XIX. század elején, de leginkább csak az 1848-as szabadságharc után indult meg az igazán tudományos orvos- és gyógyszerészképzés és végérvényesen kettévált a két foglalkozás.

Vas megyében 1803-ban 13 patika volt, ami már jelentős szám volt országos viszonylatban. Ma Vas megyének 38 gyógyszerháza van. Ezelőtt kétszáz esztendővel Szombathelyen egy orvos-doktor és három sebész-mester működött. Kőszegen sebész-mesteri céh is volt. Az első megyei főfizikust (főorvost) 1762-ben választották meg, de Kőszeg városa már 30 évvel előbb orvost „szegődöttetett”.

Vas megye általában a középkori egészségügyi viszonyok között jó helyen állott, mert nagyjából megkímélte a törökdúlás. Patikák, méginkább kórházak tekintében egészen nevezetesen város Szombathely. Kereken hatszáz évvel ezelőtt már ispótllya állott Szombathelyen és azóta okmányszerűen követni tudjuk Szombathely kórházainak történetét napjainkig, amivel bizony rajtunk kívül alig pár hazai öreg város büszkélkedhet. De minderről majd egy másik alkalommal! Szóban, írásban és képekben.

Ugy gondolom, Szombathely város minden lakója örömmel üdvözlí az öreg patikát kétszázadik születésnapján!

Dr. Bencze József,

a vas megyei területi bizottság elnöke.

A Kaposvári Közkórház

a közelmultban új tudósebészeti osztállyal bővült és egy koraszülött-osztályt is létesítettek. Ezenkívül új röntgenkészüléket állítottak be, valamint egy rétegfeltevővel bővítették a felszerelést. Emellett mintegy 90 ezer forintossal beruházással csinosít, virágossá teszik a kórház területét.

1954 októberében ünnepi számmal megjelenik az első középkáder szaklap, az „Egészségügyi Munka”, a középkáderek munkája megbecsülésének újabb jelentős bizonyítéka.

Eddig is tapasztaltuk, hogy egészségügyi kormányzatunk a jobb betegellátás érdekében milyen nagy súlyt fektet középkádereink képzésére. Egy másuttan létesültek a nővérképző, a csecsemőgondozónőképző iskolák, szakszervezetünk életre hívta a középkáder szakcsoportokat. Ezek mind bizonyítékai annak, hogy az orvos munkája mellett milyen fontosságot tulajdonítanak a középkáderek nemes és szép munkájának.

Középkádereink sokszor óvták fel hiányosságként, hogy ezen lehetőségek mellett nem áll rendelkezésükre megfelelő szakirodalom, nincsen szakmai folyóiratuk. Ez az igény mindinkább sürgetővé vált, jogosan, mert a szaklap az, ami legjobban tudja kiépíteni a középkáderek közötti kapcsolatot és tapasztalatcsereit, alapját tudja képezni a továbbképzés helyes irányának.

Mint annyi más, jogos igényünk felszabadulás óta, ez is valósággá vált, s most örömmel üdvözljük és reménykedve várjuk szaklapunkat, az „Egészségügyi Munka”-t.

A lapnak közel kell kerülnie dolgozóinkhoz. Érezniük kell, hogy hozzájuk szól, a mi problémáinkkal foglalkozik, a mi munkánkat segíti. De mi is felelősek vagyunk azért, hogy cikkei élők, színesek, minden szakmánkat érintő cikkeik legyenek. El kell érnie a lapnak, hogy minden egyes középkáder, ápolónő, szülésznő, asszisztens, védőnő a lap olvasója legyen, és mind több a lap cikkirója. El kell érniük, hogy valamilyen formában felhasználjuk szaklapunkat munkánkban, és kissé szerkesztőnek érezzük magunkat.

Az „Egészségügyi Munka” című lap első száma október 1-én megjelenik. Már az első szám lehetőséget ad arra, hogy középkádereink megismerjék, véleményt mondjanak róla. Szeressük úgy lapunkat, hogy igényesek legyünk vele szemben, megmondjuk mi a jó benne, mit szeretnénk, ha javítanának rajta. A szerkesztőbizottság várja az olvasók leveleit, segítségét, hogy új folyóiratunk valóban a középkáderek munkájának segítője, elválaszthatatlan barátja legyen.

Nagy Ipolya

Ésszerűen, takarékosan!

„Ésszerűen, takarékosan felhasználni az anyagi eszközöket — rendkívül fontos művészet ez, amelyet nem lehet eyszerre megtanulni”. Ennek a szótálini megállapításnak a tükrében láthatjuk, hogy mi milyen messze vagyunk attól, hogy művészei legyünk az ésszerű, takarékos gazdálkodásnak. Drágán termelünk, sokba kerül építkezésünk, drágán állítjuk elő a lakosság mindennapi szükségleteit kielégítő cikkeket, mezőgazdasági eszközöket. Mindehhez nagyban járul hozzá a munkafegyelem lazasága, az anyagpazarlás mellett az adminisztráció felduzzadása. Mindezek felhasználására pártunk sorompóba állítja erőit, kormányunk hatáskörébe intézkedéseket hoz. Az eredményekért folytatandó harcban a szakszervezeti dolgozók is részt vesznek. Az egészségügyi dolgozók is nagyban hozzájárulhatnak azoknak az akadályoknak a leküzdéséhez, amelyek a népjólét emelkedésének útjában állnak. Hozzájárulhatunk azzal, hogy mind azokkal az anyagi eszközökkel, amelyeket kormányunk az egészségügy rendelkezésére bocsát, úgy gazdálkodjunk, hogy az egyre határozottabban segítse elő a gyógyító-megelőző munkát. Ha óvjuk intézményeink felszerelését, ha feleslegesen nem vonunk el, nem használunk fel állami készleteket, pl. fehérneműt, amely a lakosság ellátását szolgálja. Ha leegyszerűsítjük a szükségletek beszerzését, ésszerűsítjük az intézmények ügyintézését. Ha eredményesen harcolunk a táppénzcsalók és gyógyszerpazarlás ellen.

Hozzásegít bennünket ehhez a mi területünkön is végrehajtandó racionalizálás, amely, ha jól hajtunk végre, hasznára válik intézményeink vezetésének, munkájának, egész közösségünknek.

Nem szabad a racionalizálást néhány adminisztratív dolgozó más területre való irányítására leszűkíteni, hanem a végrehajtással egyidőben egyszerűbbé, olcsóbbá kell tenni az ügyintézését. Nem kisebb körültekintést, emberséget kíván, feladatunk másik vonatkozása, a leépítendőkhel való bánásmód sem. Az egészségügy területén dolgozók túlnyomó többsége szereti munkahelyét és ragaszkodik ahhoz. Megkönynyíthatjuk a távozásukat, ha eljárásunk velük szemben tárgyilagos, személyeskedésektől mentes és a legmesszebbmennyig segítünk új munkahelyük felkutatásában. Nem hivatali, de emberi kötelessége ez minden állami vezetőnek és szakszervezeti funkcionáriusnak.

Találkozunk már most az előkészítés időszakában olyan állami vezetőkkel, akik úgy

szeretnék végrehajtani a racionalizálást, hogy egyszerűen nem, vagy csak kevésbé akarják érinteni a hivatali apparátust, inkább takarítónöket és segédmunkásokat szeretnének leépíteni. Nem számolnak azzal, hogy ilyen intézkedés igen könnyen maga után vonhatja a kórházkultúra hanyatlását, azt, hogy piszkosak lesznek a mellékhelyiségek, a lépcsők, alagsorok, elmarad a kertgondozás, nehézkes lesz a gépház, a konyha és a mosoda munkája. Mindez megnehezíti a betegellátást, az osztályok és műtők fehérneművel, egyéb szükségességgel való ellátását.

A szakszervezeti szerveink funkcionáriusai álljanak ebben a munkában mindenütt az intézmények vezetői mellett, segítsék őket a leépítendő helyes kiválasztásában, az áthelyezések, illetve leépítésekből adódó problémák megoldásában. Segítsenek új munkahelyeket felkutatni, lehetőleg elhelyezni az intézményeinkből távozókat.

Egyeztető Bizottságaink amennyiben az érintett dolgozók felkeresik őket, járjanak el kormányunk racionalizálási rendeleteinek szellemében. Ugyanakkor, amikor minden felmerülő panaszt, sérelmet lehetőleg orvosolni kell, nem nehezíthetjük meg a hivatali vezetők munkáját.

Az egészségügyi intézményekben történő racionalizálással egyidőben szervezeti változtatásokat hajtunk végre szakszervezetünk központjában is, ami ugyancsak lényeges létszámcsoökkentést tesz lehetővé a központi vezetőség osztályain is. Függetlenített munkatársaink közül a központból néhányan szakmájuk területére mennek vissza. Nekünk, akik továbbra is a szakszervezet központjában maradunk, meg kell tanulni új módon dolgozni, új módon vezetni, hogy az eddigieknél nagyobb segítséget tudjunk adni közép- és alapszerveinknek. Közép- és alapszerveinknél létszámcsoökkentés nem következik be. De ahhoz, hogy átszervező munkánk valóban eredményesen vigye előre az egész szakszervezeti munka megjavítását, feltétlenül alapszerveink és középszerveink nagyobb önállósága szükséges, s meggyőződésünk, hogy a központ ilyen irányú átszervezése ezt elő fogja segíteni.

Sárfi Rózsi
titkár.

Csecsemőkórház és szülőotthon épül Zalaegerszegen

A több mint 5 millió forintos beruházással épülő kórházat a november 30-i határidő helyett előreláthatólag október 31-én adják át rendeltetésének.

Egy jól sikerült kiállítás

Az egészségügyi minisztérium szeptember hónapban az Építők Rózsa Ferenc kultúr-otthonában műszerkiállítást rendezett. A nagy gonddal előkészített és sok izléssel összeállított kiállítás méltón reprezentálja a magyar orvosi műszeripar fejlődését és fejlettségét.

A kiállításon bemutatott orvosi műszerek és egészségügyi eszközök azt bizonyítják, hogy kéziipari jellegű műszerkészítésünk a felszabadulás óta gyáriparrá vált. Ehhez a fejlődéshez járult hozzá szakmai kiválóságaink ezirányú munkássága, melyből világviszonylatban is jelentős új műszerek kerültek ki, mint pl.: Kassay professzor, Kovács professzor, dr. Petz és dr. Lőránd közismert eszközei. Jelentősen járultak hozzá műszeriparunk fejlődéséhez mérnökeink, műszertechnikusaink. Ezt mutatja a kiállításra került nagyteljesítményű, kérelmes módszerteket adó mikrotom, a szívhangokat felerősítő és külső zajt kiküszöbölő fonendotron, nagyszámú fontos laboratóriumi eszköz (photometer, stb.), vagy a hazánkban első ízben előállított könnyűfémtüdő.

A kiállítás hatalmas és jól elrendezett anyaga, az izléses, gondos kiállítású, jól tájékoztató katalógusok biztatóak műszerellátottságunk jövőjére. Műszerellátásunkban az elmúlt években sok nehézséggel küszködtünk. Legegyszerűbb eszközeink hibái; a könnyen törő, vagy elhajló injekciós tűk, rossz dugattyújú fecskendők, vagy sokszor a legegyszerűbb eszközök, mint egy fonendoskop, vagy csipesz beszerzésének nehézségei, a javítások elhúzódása — gyakran nehezítették, akadályozták munkánkat. Ahhoz, hogy ezek a zavarok megszűnjenek, az szükséges, hogy műszeriparunk kellő mennyiségben és állandóan a bemutatott magas színvonalon legyen képes ellátni a szükségleteket és továbbra is lépést tartson az eszközök módosításában, vagy fejlesztésében a mutatkozó igényekkel.

A kiállítás remélhetőleg előreviszi műszeriparunk fejlődését, s módot ad arra, hogy a felmerült kívánságok szem előtt tartásával elérjük, hogy a jövőben csekély számban legyen szükség külföldi műszerek behozatalára, s lehetőség nyíljon jó minőségű, bő választékú, hazai műszerek exportálására is.

Hozzászólás a Szocialista Egészségügyért Mozgalom elvi és gyakorlati kérdéseire

Dr. Siklós István, a budapesti Orvostudományi Egyetem szakszervezeti bizottságának titkára:

A „Szocialista Egészségügyért” ismertette szakszervezetünk elnökségének határozatát a Szocialista Egészségügyért Mozgalom elvi és gyakorlati kérdéséről.

Hozzászólásomban kissé részletesebben szeretnék foglalkozni ezzel az igen fontos kérdéssel.

A Gyógyíts Jobban Mozgalomnak, majd a Szocialista Egészségügyért Mozgalomnak már történelmi múltja van. Hosszú évek tapasztalatai alapján megmutatkoztak hibái, de az is teljesen világossá vált, hogy akár hogy is nevezük, a mozgalomra fejlődésünk jelenlegi szakaszában feltétlenül szükség van.

Egészségügyi dolgozóink fejlettsége, a betegekhez való viszonya még nem áll olyan magas fokon, hogy ne volna szükség olyan mozgatóerőkre, jelen esetben a mozgalomra, mely közelviszi őket ahhoz, hogy szocialista szellemben gyógyítsanak, ápoljanak.

A Szocialista Egészségügyért Mozgalom, mint neve is mutatja, a szocialista egészségügy elérésének egyik eszköze. Miután ma még nem beszélhetünk a szocialista egészségügy teljes megvalósulásáról, a mozgalomra feltétlenül szükség van.

A második kérdés azután, hogyan irányítsuk ezt a mozgalmat? A gyakorlat megmutatta, hogyan nem szabad irányítani. Az elnökség levonta ennek a gyakorlatnak tanulságait, amikor úgy határozott, hogy a jövőben az elnökség csak az átfogó tartalmat szabja meg, de nem dolgoz ki központi, ennél fogva sokszor sematikus szempontokat, melyek az egyes intézetek típusának és problémáinak nem felelnek meg.

Az intézetek vezetőinek és szakszervezeti bizottsági elnökeinek legyen feladata a részletesebb szempontok kidolgozása. Ha a helyi szakszervezeti bizottság ismeri az állami tervet, tud mindenről, benne él az intézet életében, a szempontok kidolgozása nem fog különösebb nehézségbe ütközni. Ha a szakszervezeti bizottság jó kapcsolata

tot tart fenn az állami vezetővel, tudja, mik intézetének problémái, hol szorít a cipő, úgy irányítja a kötelezettségvállalásokat, hogy azok megjavítsák az intézet egészségügyi munkáját. Hangsúlyozni szeretném azonban, hogy ennek alapvető feltétele jó, segítőni akaró viszony az állami vezető és a szakszervezeti bizottság között. Enélkül a mozgalom elveszti lába alól a realis talajt, az így elért, vagy kikényszerített felajánlások formálisak, értéktelenek lesznek.

A harmadik kérdés a vállalások szervezésének módja. Ismeretesek azok az idők, amikor a bizalmiak és egészségügyi munkafelelősök kis könyvvel és ceruzával kezükben járták az osztályokat, és nap mint nap nógatták azokat a dolgozókat, akiknek nem volt vállalásuk. Ezzel a módszerrel semmiképpen sem lehet mozgalmat szervezni, csak lejártni.

Mi a budapesti orvostudományi egyetemen ezzel a rossz gyakorlattal kb. egy éve szakítottunk. Azóta a mozgalom szervezésében alapulnak tekintettük az önkéntességet, minden erőszak vagy kényszer mellőzését. Nem törekedtünk mennyiségre, jelentések gyártására, hanem a vállalások minőségét tartottuk szem előtt!

Ezzel a módszerrel dolgozóink nagy része megmutatta a kongresszusi szakasz során, hogy minden különösebb központi broszura vagy szempont nélkül is tudnak, sőt akarnak kötelezettségvállalásokat tenni. Az így született vállalások jók és értelmesek voltak, és valóban a munka megjavításához vezettek.

Persze nem arról van szó, hogy szakszervezeti bizottságainknak most már semmi dolga nincs a mozgalommal, és hagyhatja nyugodtan a dolgozókat, a dolgozók ötleteire. Az egyéni kezdeményezés meghagyása mellett, miután a szakszervezeti bizottságnak szélesebb a látóköre, jobban áttekintheti az intézet munkáját, bizonyos irányítást kell gyakorolnia, célkitűzéseket kell megadnia. A szakszervezeti bizottság feladata marad

az ellenőrzés és nem utolsó sorban a vállalások, a kiemelkedő munkát végzők népszerűsítése. A szakszervezeti bizottságoknak el kell érniük, hogy a jutalmazásoknál, üdültetésnél a jó vállalásokat tevők, akiknek munkája előrevitte az intézmény szakmai munkájának megjavítását, előnyben részesüljenek a többiekkel szemben. Ez is növeli

a mozgalom tekintélyét és fokozza a dolgozók érdeklődését.

Befejezésül még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy a jelenlegi szakaszban feltétlenül szükség van a mozgalomra. A szakszervezeti bizottság munkáján múlik, hogy a mozgalmat hogyan tudják a szocialista egészségügyért folytatott harc eszközeként változtatni.

Dr. Arató Miklós, a somogy megyei területi bizottság egészségügyi munkafelelőse:

Helyeselnünk kell elnökségünknek a Szocialista Egészségügyért-mozgalom új szakaszának fellendítése érdekében hozott határozatát. Mindenfelé az országban nagy érdeklődéssel foglalkoznak az elkövetkezendő tanácsváltásokkal — így az egészségügyi dolgozók is. Az új tanács törvény-tervezet megbeszélte az egész dolgozó nép, bizonyítva, hogy magának érzi és vallja a szocializmus építését hazánkban. Ebből a szempontból nézve mozgalomunk új irányelveit, biztató és sok szép eredményt hozó célkitűzésnek tekinthetjük, s alkalmasnak a mozgalom további fejlődésére.

A jövőben meglesz a lehetősége annak, hogy az utóbbi időben mindinkább formálissá vált mozgalom szorosan összekapcsolódva az egészségügyi intézmények munkaterv-feladataival, még jobban összefűzi a dolgozókat hivatásukkal. A munkatervekben lefektetett célkitűzések konkrét, az egészségügy fejlődését elősegítő, s ezzel az egész nép jólétét előmozdító vállalások megtételére adnak lehetőséget. Ily módon újabb alkalom adódik a dolgozó néppel való kapcsolatunk további elmélyítésére, s ugyanakkor a felmerült

egyéni és közösségi problémák megoldására.

Az egészségügyi intézmények munkaértekezletein minden lehetőség megvan arra, hogy a megoldandó problémákat, feladatokat megtárgyalják. Ezeken a főorvosok, akik teljes egészében látják osztályuk helyzetét, helyes célkitűzéseket adhatnak meg, s a szakszervezettel együtt mozgósíthatnak a célkitűzések eredményes megoldására. Ehhez nem utolsó sorban az is szükséges, hogy állami vezetők és szakszervezeti bizottság között a kölcsönös bizalom és a segíteni akarás szoros kapcsolata alakuljon ki. A szakcsoportok nevelő munkáján túlmenően a kórházi, rendelőintézeti szakszervezeti bizottságoknak a jövőben lényegesen többet kell foglalkozniuk az osztályvezető főorvosokkal, s minden támogatást meg kell adniuk az osztályon felmerülő tárgyi és egyéni problémák megoldásához.

De azt sem szabad elfelejtenünk, hogy hiába hozzuk a legjobb határozatokat, ha nem töltjük meg eleven tartalommal, étellel, ha munkánkat nem hatja át a szocializmus, a nép jólétébe vetett szilárd hit, akkor ezek a határozatok üresek, céltalanok lesznek.

Munkaegészségügyi laboratórium a Rákosi Mátyás Művekben

Munkaegészségügyi laboratóriummá fejlesztik a Rákosi Mátyás Művek szakrendelője orvosi laboratóriumát. A laboratórium már rendelkezik az egyes ipari ártalmak vizsgálatára szükséges műszerekkel. A levegő gáztartalmának, a

műhely klímájának és egyéb, az egészség szempontjából fontos tényezőknek a vizsgálata segíti az üzemi egészségügyi dolgozókat megelőző munkájukban, gyorsabbá és jobbá teszi az üzemben dolgozók egészségügyi ellátását.

Szakorvosok a falu jobb egészségügyi ellátásáért

Hajdú megye területi bizottsága június 25-i ülésén foglalkozott a termelőszövetkezeti tagság megsegítésének kérdésével és úgy határozott, hogy próbaképpen néhány községben a gondozási munka új formáját vezeti be úgy, ahogy azt a Szovjetunió egyik járásában 1953-ban kipróbálták. Igaz, hogy ott, az új gondozási munkát az egész falusi lakosságra vonatkoztatták, de a mi adottságaink mellett pillanatnyilag ezt megoldani nem tudtuk, ezért emeltük ki egyelőre csak a tszcs-tagságot.

A kijelölt községekben (Nádudvar, Földes, Nagyhegyes, Kaba, B.-újfáros) személyesen megbeszéltük a körzeti orvossal a tennivalókat, kik a tszcs-k vezetésével közösen elkészítették a gyakran betegeskedők névsorát, hogy azokat külön gondozás alá vegyék. A körzeti orvosokat megfelelő számú kartonnal láttuk el, melyen ezeket a betegeket nyilvántartásba vették. Ezekre a kartonokra feljegyezték az eddigi vizsgálatok eredményeit, majd újra megvizsgálták őket és akiknél valamilyen probléma merült fel, azokat hívták be a szakorvosi vizsgálatra. Ez a vizsgálat mindenütt konzultációs jellegű volt.

A körzeti orvosok kérésének megfelelően az egyetem, városi kórház és rendelőintézet kiküldte szakorvosait. Egy-egy községben szakorvosi rendelésen megjelentek száma 17–40 között volt, a vizsgálatra 3–5 órát fordítottunk. Megfelelő előkészítéssel elértük, hogy a szakorvosok elé csak olyan betegek kerültek, kiknek arra valóban szükségük volt és így munkájukkal

a körzeti orvosoknak jelentős segítséget adtak. Véleményünk szerint ez a munka nagyban elősegítette a körzeti orvosok továbbképzését is.

A megvizsgált betegek nagy százaléka rendszeres orvosi kezelésre szűkséges, amit a körzeti orvos is el tud látni, de jelentős százalékban voltak olyanok is, kiknél szakorvosi kezelés, vagy kórházi ápolás szükséges. Többet könnyebb munkahelyre kell elhelyezni.

A szakorvos-brigád kiszállásával a munka még nincs befejezve, hisz a tulajdonképpeni gondozás csak ezután kezdődik, és éppen a falun élő egészségügyi dolgozóknak a feladata ennek a munkának vétele.

Szakorvosaink előreláthatólag szeptember végén, október elején ismét kiszállnak ezekre a helyekre, mely alkalommal az újabb betegek vizsgálatára kerül sor, de ezen túlmenően megnézik azt is, hogy az előző vizsgálatok eredményeként milyen változás állott be a gondozásba vett betegekben.

Véleményünk az, hogy helyes úton járunk és a területi bizottság feladata, hogy ezt a munkát kiszélesítse. Természetesen ezt a területi bizottság egyedül nem tudja végezni, szükséges, hogy az egyes területek patronálását rábízjuk az egyes intézetek szakszervezeti bizottságaira, kik egy-egy terület gazdáivá válva valóban a legnagyobb segítséget nyújthatják a körzeti orvos munkájához és ezzel a falu egészségügyi viszonyainak a megjavításához.

SZABÓ FERENC
Hajdú-Bihar megye TB-titkára

Bács-Kiskun megye területi bizottsága munkája

Múlt év júliusában vizsgálta meg az elnökség a bács-kiskunmegyei területi bizottságának a mezőgazdaság egészségügyi ellátását segítő munkáját. A megyében igen sok eredményesnek ígérkező módszer született, melyek azonban többségükben ötletszerűek, tervszerűtlenek voltak. A területi bizottság azt a feladatot kapta, hogy a mezőgazdaság egészségügyi ellátását segítő munkáját tegye a megyében általánossá, rendszeressé, tervszerűvé. Ez idén szeptember 15-én az elnökség megvizsgálta e határozat végrehajtását. Ezt megelőzően a központi vezetés szervezési és egészségügyi munkaosztálya a területi bizottsággal együtt megvizsgálta a megye két járásában a szakszervezet ilyenirányú munkáját és erről az elnökségnek jelentést készített.

Az elnökség megállapította, hogy annak ellenére, hogy a megye egyes területei igen nehézkesen megközelíthetőek és hogy közlekedési eszközök nem megfelelő mértékben álltak rendelkezésre, a területi bizottság a határozat maradéktalan végrehajtása érdekében jelentős erőfeszítést fejtett ki. A megye legnagyobb részében sikerült a munkát rendszeressé, tervszerűvé tenni.

A területi bizottság legna-

gyobb érdeme, hogy a brigádmunka középpontjába minden területen a körzeti orvost állította. Még nem mindenütt és minden körzeti orvos érzi segítségnek az állandó bizottság tagjaiból, a MEDOSZ, Vöröskereszt, MNDSZ tagságából szervezett egészségügyi aktívahálózatot. Pl. a süködi orvos azt mondja, hogy több időt kell pazarolni a társadalmi aktívák nevelésére, mint amennyi hasznot hoznak. A szakszervezeti aktíváknak még meg kell győzniük a süködi orvost álláspontja helytelenségéről, de a bátyai orvos már maga is beleavatkozott a hálózat felépítésébe és úgy látja, szerencsésen avatkozott be, amikor sikerült a falu egyik legszámottevőbb közép-parasztiát bevonni az egészségügyi aktívák közé. Irányítása mellett példásan dolgoznak a brigádok. Minden egyes brigádnak külön naplója van, amelyben az elvégzett munkát dokumentálják. A Bács-Kiskun megye területi bizottsága a határozat maradéktalan végrehajtása érdekében jelentős erőfeszítést fejtett ki. A megye legnagyobb részében sikerült a munkát rendszeressé, tervszerűvé tenni.

A Vöröskereszt szervezte azokat a tanfolyamokat, ahol a mezőgazdasági üzemek, termelőszövetkezetek egészségügyi felelőseit kiképezték, ezekre a tanfolyamokra az előadókat a szakszervezetünk

biztosította. Sok nehézséget okozott a propagandamunkában a hallgatóság megszerzése, ezt a MEDOSZ, Vöröskereszt nem mindig tudta megoldani. A területi bizottság a „Szocialista Egészségügyért” mozgalom vállalásait elsősorban a mezőgazdaság megsegítésére irányította. Általában a területi bizottság munkáját jellemzi, hogy igen nagy igyekezettel szorgalmazta a helyes kapcsolatok kiépítését, mind megyei, mind járási szinten. Az állami vezetéssel, MEDOSZ-szal, Vöröskereszttel ez a kapcsolat eredményeket hozott. Legkevésbé sikerült a kapcsolatot az MNDSZ-szel megteremteni. A brigádok munkatervét a járási főorvossal együtt készítették a járási szakszervezeti bizottságok.

Nagy hiányossága a területi

bizottság munkájának, hogy az intézményekben dolgozó szakkadereket nem tudta mozgósítani a szakellátásnak a faluhoz való közelebbvitelére. Holott ez igen komoly, lemérhető színvonal emelkedést tud biztosítani, mint ezt az elnökségi vita során dr. Félix, pestmegyei főorvos a váci és ceglédi példával bizonyította. A késő őszi és téli időszakban a váci és ceglédi kórházak szakkadereinek sikerült kórházi ápolással, kisebb-nagyobb műtét beavatkozással a mezőgazdasági dolgozók tekintélyes számát kifogástalan munkakerőként újra munkába állítani, rehabilitálni.

Az elnökség megállapította, hogy a bács-kiskunmegyei területi bizottság hozzájárult jó munkájával kormányunk programjának megvalósításához.

A rehabilitáció kérdései szakcsoportjaink munkájában

Az elmúlt évek során szakcsoportjaink az eddiginél nagyobb mértékben foglalkoztak a rehabilitáció problémáival. Belgyógyász, ideggyógyász, tbc., üzemorvosi szakcsoportunk kongresszusai témául tűzte ki a kérdést. A sebész szakcsoport ez év júliusában tartott ankétot a munkábaállítás sebészi vonatkozásairól. Legutóbb az „egészségtudományi és munkaegészségügyi szakcsoport” pécsi fiókja rendezett „az üzemi gondozói orvosi munka” kérdéseiről sikeres országos nagygyűlést.

Ez a fellendülés érthető. A szocializmus fejlődése mind jobban megadja a lehetőségeit a betegek, a csökkent munkaképességűek foglalkoztatásához anélkül, hogy az egészségükre károsodást jelentsen, de ugyanakkor biztosítsa szociális viszonyait, javítsa és erősítse önbizalmukat. A becsületes dolgozók ma már a munka életleni szükséglete. Ezt igyekszik elérni a rehabilitáció a csökkent munkaképességűek részére is. A kérdés másik oldala, hogy ilymódon az egészségügyi dolgozók munkája jelentősen járul hozzá a termelés, a tervteljesítés biztosításához, összekapcsolja a termelés kérdéseit a dolgozókkal való fokozott törődéssel.

A pécsi nagygyűlés tárgyalásai részben az elvi kérdések tisztázásával, részben gyakorlati részletkérdések megoldása módszereinek ismertetésével vitte előre a rehabilitáció kérdését.

A nagygyűlés megállapította, bár az üzemi gondozás széles körben folyik országwide, egyelőre inkább egyéni kezdeményezéseket jelent, ezért nagy különbségek vannak az egyes üzemekben elért eredmények

között. Az üzemorvos érdeklődési köre, lelkesedése határozza meg az eredményeket, vagy eredménytelenséget. Megállapította a nagygyűlés, hogy az eddig ilymódon folyó munkát tudományosan meg kell alapozni, biztosítani kell a helyes irányba való fejlődését.

Az egyes betegségek (hypertonia, ulcus, bőrbetegségek) gyakorlati kérdései mellett részletesen foglalkozott a nagygyűlés az átképzés egészségügyi és szervezeti kérdéseivel is. Tisztázta az egészségügyi fontos szerepét a termelésben, a tervteljesítésében, illetve túlteljesítésében. A nagygyűlés célkitűzéseket is adott a további munkához:

1. Meg kell valósítani a sebész szakcsoport javaslatát, mely szerint a SZOT adjon ki helyesen megírt, a rehabilitálást röviden és jól magyarázó brosurát, amit az üzemek vezetői, az üzemi bizottságok, valamint az üzemek orvosai kapjanak meg.

2. Az egyes szakcsoportok rehabilitációs bizottságainak munkáját össze kell hangolni, hogy az egyéni kezdeményezések helyébe országos viszonylatban kialakított tervszerű munka kerüljön.

3. A szakcsoportok szoros kapcsolatot teremtsenek meg a termelői szakmák szakszervezeteivel.

E feladatoknak eredményes végrehajtása biztosítja az eddig sokhelyütt tapasztalható közömbösség, sőt sokszor orvosellenes beállítottság megszüntetését, biztosítja a minden oldalú támogatást a rehabilitáció nagyjelentőségű kérdésének megoldásához.

Dr. VAS IMRE

Hogyan készül fel a debreceni Orvostudományi Egyetem szakszervezeti bizottsága az új oktatási évre

A debreceni Orvostudományi Egyetem az elmúlt években jó eredményeket ért el munkája minden területén. Ezt mutatja az is, hogy az egyetem közötti verseny idején mindhárom szakaszban versenyre vett lett. A jól végzett munkát igazolták az oktatásban elért eredmények is. Egyetemünk vezetőszervei: a párt, az állami apparátus, a szakszervezet fontos feladatának tekintette és tekinteti jelenleg is a hallgatók oktatását és nevelését. Igen sok új módszer, kezdeményezés született, amik mind segítettek, hogy jobban, eredményesebben oktathassunk. (Mintaelőadások, ankétek, oktató filmek stb.)

Fébb az évben is igen nagy feladatok várnak ránk az oktatás területén. A hallgatók száma az elmúlt évben 50–60 százalékkal növekedett. Ezzel a növekedéssel nem tartott lépést az egyetem fejlesztése. Ennen ezért egyetemünk minden dolgozójának, az elméleti intézetektől a műszakiig, össze kell fogni a munka eredményessége érdekében.

Az orvosegyetemek szakszervezeti bizottságainak is, bár nem foglalkoznak közvetlenül az oktatással, egyik legfontosabb feladatuk: minden erőfeszítéssel, hogy az egyetemről jól képzett orvosok kerüljenek ki, akik dolgozó népünk egészségügyi színvonaláért vívott harcban élen járnak.

A debreceni Orvostudományi Egyetem szakszervezeti bizottsága sem foglalkozik közvetlenül az oktatással, de közvetett szerepe igen fontos. Ugyanis intézeteink és klinikáink munkatervének elkészítésében, osztálybizottságaink, ill. intézeti bizottságaink, szakszervezeti bizottságunk intenciói alapján, részt vesznek. Oktatóinkat a munkatervben foglaltak megvalósítására mozgósítjuk, valamint közép-kadereinket az oktatásban való segédkezésre felhívjuk.

E feladatok megvalósítását szolgálják oktatóink és közép-kadereink felajánlásai is. Három legnagyobb klinikánk, a szülészeti, sebészeti és gyermek klinika dolgozóinak az elmúlt fél év folyamán tett felajánlásai az oktatás megjavítását szolgálták.

E felajánlások végrehajtása során szerzett tapasztalatokat ez évben is felhasználjuk az oktatás további javítására.

Az oktatás tartalmasabbá, ill.

változatosabbá tétele érdekében szakmai oktató filmeket gyakrabban fogunk alkalmazni, mint az elmúlt oktatási évben.

Igen fontos feladatunknak tartjuk ez évben az intézeti dolgozók, különösképpen a közép-kaderek és a hallgatók viszonyának megjavítását, mert itt még vannak tennivalóink. F munkát a DISZ-szel és a Középkáder Szakcsoporttal karöltve fogjuk megvalósítani.

Felhívjuk az előző évi csoportvezetők figyelmét, hogy csoportjuk tagjairól nyert ismereteiket adják át az új csoportvezetőknek, tájékoztassák őket a tanulócsoporthoz multévi munkájáról, hogy az új csoportvezetők jobban megismerhessék hallgatóikat.

Módszertani előadásokat szervezünk az I. és II. év hallgatói számára a helyes tanulási módszeréről. Az előadások megtartására felkérjük legjobb oktatóinkat. E munkát az évfolyamfelelősökkel és a tanulmányi osztállyal karöltve valósítjuk meg. Dolgozóink az elmúlt években igen sok oktatási segédeszközt készítettek a műszaki dolgozók segítségével. Ezt a jövőben is folytatni kívánjuk. Különösen a fizikai és élettani intézet készített el sok oktatási segédeszközt, de a többi intézetek is kivették részüket a munkából.

A Pavlov-bizottság az elmúlt évben az intézetek munkájával foglalkozva különös gondot fordított a hallgatók oktatására is. Felhívta az intézetek figyelmét az észlelt hiányosságokra, ugyanakkor a más intézeteknél, vagy klinikáknál tapasztalt jó módszereket átadták. E célból kapcsolatot tartott fenn a hallgatókkal, a csoportfelelősök segítségével. Ez a módszer jónak mutatkozott, ezért a jövőben is folytatni fogjuk.

Szakszervezeti bizottságunk a következő oktatási évben még fokozottabb figyelmet fordít az egyetemi hallgatók oktatására, ill. oktatóink nevelésére. Feladatainkat csak úgy tudjuk megvalósítani, ha a párt, állami apparátus és a szakszervezet szoros együttműködése biztosítva van.

Ezzel az együttműködéssel értük el eddigi eredményeinket. További feladataink végrehajtását is így akarjuk és fogjuk megvalósítani.

Fábián Ferencné,

a debreceni Orvostudományi Egyetem szakszervezeti bizottságának titkára.

A Budapesti Orvostudományi Egyetem tanévnyitó ünnepsége

A Budapesti Orvostudományi Egyetem szeptember 6-án délelőtt az Építők Rózsa Ferenc Kultúrotthonában tartotta tanévnyitó ünnepségét. Az ünnepségen megjelent Takó József egészségügyi miniszterhelyettes, valamint Sárffy Rózsa, az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének titkára.

Az ünnepi beszédet Gegesi

Kis Pál Kossuth-díjas akadémikus, az egyetem dékánja mondta. Az ünnepség végén Takó József egészségügyi miniszterhelyettes kiváló munkájuk elismeréséül Radnót Magda egyetemi tanárnak és Ujhelyi Sándornak, az orvos-fizikai intézet adjunktusának átnyújtotta „az oktatásügy kiváló dolgozója” kitüntető jelvényt.

Schöpf-Merei Ágostonról nevezik el hazánk első koraszülő- és koraszülöttkórházát

A Szovjetunió példája nyomán hazánkban is megépül az első koraszülő- és koraszülöttkórház Budapesten, a Knézits-utcában.

Az új intézmény célja a koraszülés megelőzése, a korán megindult szülések legkorszerűbb levezetése, a koraszülöttek magasszínvonalú orvosi kezelése és gondozása.

Az új intézményben 175 kórházi ágy lesz. Hozzácsatolják a salgótarjániúti 65 ágyas koraszülött-otthont is.

A Knézits-utcai kórházban huszonötágyas, úgynevezett terhes-pathológiai osztály lesz. A koraszülő anyák részére 30 ágy áll rendelkezésre. Ötvenhatágyas, úgynevezett kondicionált fülkeosztály is épül, amelyben az 1500 grammnál

kisebb súlyú, vagy a beteg koraszülötteket kezelik. Az osztály helyiségeinek hőmérsékletét és levegőnedvességét gépek szabályozzák.

Az új intézmény valamennyi osztályát a legkorszerűbben szerelik fel.

Az építési és a felszerelési munkák már befejezéshez közelednek.

Legújabb egészségügyi intézményünk, amelynek feladatai között a tudományos kutatás is szerepel, előreláthatólag október elején nyitja meg kapuit. Hazánk első koraszülő- és koraszülött-kórházát a magyar gyermekgyógyászat megteremtőjéről, az első magyar gyermekkórház megalapítójáról Schöpf-Merei Ágostonról nevezik el.

A Győr-Sopronmegyei Hírlap írja...

A peresztegi gépállomás — az előírásoknak megfelelően — mentőláda felszerelést rendelt a soproni 5/13. számú Gyógyszertár Vállalattól. A vállalat pedig — ugyancsak az előírásoknak megfelelően — elkészítette és elküldte a rendelt felszerelést. Hétköznapi dolog ez, s úgy gondolná az ember, kár erre szót vesztegetni, hiszen tucatjával történik ilyesmi az országban. Az egyik intézmény elküld egy megrendelő levelet, a másik meg elküldi a rendelést és megír hozzá egy kísérő levelet. Hivatkozva ennyi és ennyi számú, ennyiedikén és ennyiedikén keltezett levelükre, mellékelten stb., stb....

Ebben az esetben azonban nem így történt!

A megrendelést elküldték a soproni 5/13-as számú Gyógyszertár Vállalat dolgozói, elküldték a kísérő levelet is, de abban egy szóval sem hivatkoztak a keltezésre, sem az iktatószámra, sőt megfélemlíttek a lélektelen bürokrata

nyelvről is és helyette meleg, baráti szóval köszöntötték „a jövővi kenyerünkért harcoló mezőgazdasági dolgozókat”. Így kezdték, majd megírták, hogy nagyon gondosan és nagyon tisztán csomagolták össze a mentőláda gyógyszereit, így is példát mutatva, hogyan kezeljék majd azokat a gépállomás dolgozói. Levelük végén pedig szívből kívánták, hogy a gépállomás dolgozóinak „minél kevesebb alkalommal legyen szüksége a mentőláda gyógyszereire...”

Merőben új ez a „hivatalos kapcsolat” és merőben új ez a hang. Kedves, baráti, szolidáris és ami a legszebb benne — emberi!

Ezért volt érdemes megemlékezni róla...

Meghalt dr. Stief Sándor
kiváló orvos,

európai hírű tudós, az Országos Ideg- és Elmegyógyintézet volt igazgatója.

Egy nap Fonyód-Bélatelepen

A felkelő nap csodálatos fényével beragyogja a végeláthatatlan magyar tengert, az évszázados fákkal övezett erdei ösvényt.

Az állandóan, nyugtalanul zúgó hullámok, mintha csak köszöntének ezt az éltető erőt, a nap első sugarait.

Elindulok felfelé a harmattól csillogó úton, felfelé Bélatelepre, az üdülők birodalmába.

Csend, nyugalom van mindenütt, csak egy tejeskocsi kocogása töri meg a csendet, vagy a távolból, korai kirándulók vidám kacagása hallatszik néha. Alig távolodik hangjuk, az ablakokban leselkedő arcok jelennek meg, vajjon milyen napra virradtunk. Ez most a legfőbb kérdés. Ragyog a nap, biztatja a nyaralókat: keljenek fel, a Balaton már vár.

A reggelinél nagy tere-fere indul meg. Tegnap esti élményeiről beszélget F. Margit és Sz. Juci. Jól érezték magukat a főiskolások búcsúestjén. Igaz, kár, hogy a „partnerek”-nek lejárt a szabadságuk, hogy elmentek. Hamar megnyugszanak azonban, és készülődni kezdnek a programra, úszni, ping-pongozni — főleg jól lebarnulni, kihasználni minden percet.

Csupa fény, csupa derű az egész üdülőttelep. A Balaton felé vezető úton összehatalkom Szelei doktorral, a kecskeméti kórház orvosával.

— Jövőre a kórház zenekarát teljes létszámban lehozom — mondja nevetve — had szórakozzanak ők is, de biztos vagyok benne, az üdülők sem bánják meg.

Kinn a strandon vidám játékok, lubickolás folyik. Az idősök is gyermekeké válnak, török a fejüket turpisságokon.

Együtt örül itt dr. Gergely, a szegedi rendelőintézet orvosa, dr. Mosonyi Jenő sarkadi körzetorvos Freund Éva tatai nővérrel és a debreceni Vince Júliával. Közel 170 üdülő tölt itt gondtalan két hetet. Közük olyanok is, mint az az idős doktor bácsi, aki Jánoshalma körzetorvosa és 33 éve szakadatlanul dolgozik. Soha nem volt még üdülni, most rászánja magát, de nem is bánta meg. Már reggel 6-kor elindul, túrázik, mert — pihenni otthon is ráérek — mondja kacagva. Sokat akar látni a Balatonból és környékéből, hiszen a három unoka kíváncsian várja már vissza nagyapát, s nekik a me-

sével, az élményekkel nem maradhat adós.

Jól érzi magát Kovács Lóránd dr. is, a kapásutcai rendelőből, kár — mondja — hogy feleségével nem üdülhet együtt, mert így pihenése még teljesebb lenne. Reméljük, hogy ennek is eljön az ideje, s akkor Kovács elvtárs még jobb színben, még több kilóval gyarapodva térhet haza — bár azt hiszem, most sem panaszkodhat.

Egyedül üldögél a Fodor József szanatórium egyik dolgozója — nevét nem akarta elárulni — soha nem volt még üdülni. Fél a változatosságtól, álmában sem hitte, hogy ilyen jól fogja magát érezni. Most saját bőrén érzi, hogy nemcsak írni arról, hogy a kikapcsolódás új munkakedvet ad, de ő már alig várja, hogy frissen hozzáfoghasson munkájához.

De nemcsak a Fodor József szanatórium dolgozója gondolkozik ezen. Rövid beszélgetéseket lehet ellenni, készülődni az üdülők a munkára, összevegyülni a mindennapi életre való készülődés gondjait a gondtalan szórakozás „gondjaival”.

Nemsokára véget ér a felejthetetlen két hét, viszik a vonatokat haza, az ország minden tájára az üdülőket, dr. Csátó Imrét és Imrénét Pécsre, Wentzel Ottót és feleségét Nyírbátorra és ki tudja még hányfelé.

Búcsút intenek a hullámzó Balatonnak, Fonyód-Bélatelepen odakiáltják: viszontlátásra!

J. M.

Szeptember közepén megnyílt az új miskolci rendelőintézet,

amelyben naponta mintegy 3000 beteget lehet kezelni. Az intézetet korszerű röntgenberendezéssel, laboratóriummal, fogászattal és műtőhellyel szerelték fel.

A magyar-román tudományos együttműködés

keretében Grieghel Mison biokémikus, az agysebészet tanulmányozására hazánkba érkezett.

ÚJ BÖLCSEDE ÉPÜL BUDA

az Iskola-utcában, több mint másfél millió forint költséggel. Az épület emeletes lesz, alvó- és játszósobákkal, pihenő-, átvételi- és átadóhelyiségekkel, fürdőszobákkal, étteremmel és konyhával.

Az egészségügyi minisztérium értékelte az intézmények újítómozgalmát

A minisztérium értékelése szerint 1954 első felében a műveltségügyi, a budapesti városi tanács VB egészségügyi osztálya és a szegedi orvostudományi egyetem érték el ki-

emelkedő eredményeket az újító mozgalomban. Újítási előadók: Vig Gyula, Szücs Pálné és dr. Kovács Endre pénzjutalomban részesültek.

Újjáépült a debreceni Orvostudományi Egyetem kultúrotthona

Régi álma valósult meg a debreceni Orvostudományi Egyetem dolgozóinak és hallgatóinak. Újjáépült az egyetem kultúrotthona.

Volt ugyan egy „kulturháznak” nevezett épületünk, de ez kicsiny volt, s berendezése sem felelt meg az igényeknek. Csöppnyi színpad, ahová az öltözőkből székeken kellett felmászni és nézőtere egy-egy nagyobb érdeklődéssel kísért előadáson az érdeklődők felét sem tudta befogadni. Alapos átalakításra volt szükség, hogy céljának megfeleljen.

Dolgozóink elhatározták, hogy saját maguk elvégzik a szükséges átalakítást a Gazdamozgalmában megtakarított anyagok felhasználásával. Segítségünkre sietett szakszervezetünk elnöksége, 30 ezer forintot bocsátott rendelkezésünkre a kultúrotthon felépítéséhez.

Az átalakítás terve már rég készen volt. Galambos László és Jékel Pál elvtársak már régen megtervezték, s amikor kivitelezéséhez megvolt a lehetőség, a klinikai telep dolgozói lelkesen csatlakoztak a munkához. Munkaidő után vállalták a szakmunkát. Fargó Lajos, Budai Gyula, Kiss Imre, Kerecsi János elvtársak mellett lelkes munkával vettek benne részt a műhely dolgozói, de rohammunkával segítettek a klinikák orvosai, ápolónői, alkalmazottai, s az egyetemi hallgatók is.

Munkánk eredményét, az újjáépült gyönyörű kultúrotthont augusztus 20-án avattuk. Parkosított környezetben 346 ülőhelyes előadóteremmel, ami kétszerese a régi befogadóképességének, 8x4 méteres színpaddal, süllyesztett, 35 tagú zenekarnak helyet biztosító zenekari résszel, társalgóval, büfével, ruhatárral, öltözőkkel,

mosdóhelyiséggel megnyílt új kultúrotthonunk. És mellette már készült fedett versenytekepályánk külön öltözővel és zuhanyzóval. Az új kultúrotthon munkaterve is nagyon szép, büszkén sorolja fel Ritoo elvtárs, a kultúrotthon igazgatója: hetenként 6 mozielőadást tartunk. Feltárlva adnak hetenként műsoros-táncos délutánt, vagy estét a szakszervezet és az egyetemi évfolyamok. Balettiskola nyílik a dolgozók gyermekei számára. Irodalmi kör kezd meg működését. Ismeretterjesztő előadások tartását vettük fel tervünkbe. Az Orvostudományi Egyetem eddig is jól működő énekkara mellett most már többet várunk táncsoportunktól, színjátszóink munkájától. A zenei kör hetenként kétszer rendez mikrolemez előadásokat és hangversenyeket, ami iránt máris nagy az érdeklődés. A megyei műsoriroda is vállalta, hogy előadásokat rendez, többek között a városi zeneiskola zenekarának közreműködésével. A Csokonai Színház is három kamaraelőadás rendezését ígérte meg.

Közönségünk is lesz, máris olyan nagy az érdeklődés, hogy inkább az a problémánk, nem lesz-e kicsi kultúrotthonunk még így megnagyobbítva is. A kultúrotthon vezetői azokról is gondoskodnak, akik nem tudnak elmenni az előadásokra, valamint arról is, hogy a fekvőbetegek is élvezhessék a műsorokat. A klinikák vezetékes rádióstudióját közvetlen vonallal kötik össze a kultúrotthonnal.

A jó munka eredményeképpen a szabadidő kellemes, színvonalas eltöltését, betegeink szórakoztatását fogja szolgálni a klinikai telep újjáépített kultúrotthona.

Dr. Horváth Marcel

Amíg egy bölcsőde eljut odáig...

Szeptember 18-án avatta az Országos Reuma és Fürdőügyi Intézet 44 ierőhelyes típusbölcsődejét. Nagy volt a kisgyermekes anyák öröme, hogy a május 1-re tervezett avatás végre megtörténhetett és az apróságok végre birtokba vehették pártunk és kormányunk szeretetteljes gondoskodását bizonyító intézményt. Röviden így néz ki az eredménye annak a párt- és kormányhatározatnak, amely 1953-ban megjelent.

A valóságban a dolog nem ment ilyen egyszerűen. Szakszervezeti bizottságunk nehezen kapta meg a kellő segítséget, hogy a szociális beruházást gyorsan és bürokrácia mentesen tudjuk végrehajtani. Központi vezetőségünk társadalmi biztosítási osztálya igyekezett segítséget nyújtani és minden tőle telhetőt megtett, nem rajtuk múlt, hogy nem tudták a bürokratikus eljárásokat leküzdeni.

Az építkezés elhúzódott. Ennek az volt az oka, hogy az építőipari vállalatok nem fektettek kellő súlyt arra, hogy szociális intézmény építéséről van szó, bürokratikus intézték a víz, a gáz, és a villany bevezetését, s ezzel hónapokkal húzták el a bölcsőde építkezésének befejezését.

Részletesen leírhatnám azt a 4-5 hónapi szakadatlan utánjárást, amíg a típusterveket, költségvetéseket, tervdokumentációkat, építési engedélyt, telephely kijelölést, telket, építési kapacitást és pénzt mind-mind be tudtunk szerezni, de talán érzékeltetni tudom azzal, hogy az összes hivatalos papírok súlya, amely a típusbölcsőde megépítéséhez szükséges volt, meghaladta a 30 kg-ot.

Utólag persze az idő már mindent megszépít, mert boldogok vagyunk, hogy van bölcsődénk, van apróságaink számára hely és a dolgozó anyák sajátmaguk is érezhetik pártunk és kormányunk szeretetteljes gondoskodását. Azok, akik résztvevőik ennek a bölcsődének létrehozásában, boldog megelégedéssel vetik részt az avatóünnepségen. A munka, amit befejeztünk, megteremtette gyümölcsét.

BÁNYAI BARNA
a szakszervezeti bizottság elnöke

Jegyeznek az egészségügyi dolgozók

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa szeptember 23-án felhívással fordult a magyar dolgozókhoz az Ötödik Békekölcsön jegyzésére. Kormányunk kérte a magyar dolgozó népet, hogy minden hazáját szerető, becsületes dolgozó munkáján kívül forintjaival is járuljon hozzá a kormányprogram gyorsabb és aktívabb végrehajtásához. Ehhez kapcsolódott a SZOT elnökségének felhívása a szakszervezeti aktivistákhoz, a kommunista és a pártönkívüli szakszervezeti funkcionáriusokhoz. A felhívás meg kellett, hogy erősítse ennek a munkának élharcosait, aktív nevelő munkára, agitációra, nehézségek leküzdésére és példamutatásra. Mindnyájunknak látnunk kell, hogy békekölcsönjegyzésünk a népjólét megteremtéséért, hazánk felvirágoztatásáért folyik.

Az orvos-egészségügyi dolgozók munkahelyein 23-án reggel hangulatos, színes, lelkes röpgyűlések folytak. A röpgyűlés előadói maguk is meggyőződve a cél nagyságáról és nemességéről élénk színekkel ecsetelték intézményeik fejlődését, az intézmény dolgozóinak a párttól, kormányzattól kapott juttatásait. Feltárták a dolgozók előtt konkrét példákkal alátámasztva, milyen szép és nagy perspektíva vár a magyar dolgozókra, köztük az egészségügyi dolgozókra.

A dolgozók a röpgyűléseket követően legtöbb helyen azonnal megkezdték jegyzésüket. Különösen ott, ahol maguk a röpgyűlések is jól sikerültek, jó volt az előzetes politikai felvilágosító munka, a dolgozók nagy többsége az előirányzatnak megfelelően jegyzett. Rendkívül fontos volt, hogy maguk az aktivisták, a vezetők jó példával járjanak elől. A példamutatás, különösen a kommunisták, a szakszervezeti funkcionáriusok, szakmai vezetők példamutatása az eddigi akciónál megmutatta, hogy nélkülözhetetlen hajtóerő a dolgozó tömegek megnyerésében.

Nem véletlen az, hogy az ORFI dolgozói lelkesen, példamutatóan jegyezték. Nagy szerepe van ebben annak, hogy dr. Schulhof Ödön tudományos vezető elvtárs a röpgyűlésen elmondotta, hogy az ORFI milyen juttatásokat kapott népi államunktól, többek közt a most épült bölcsődét. Az sem véletlen, hogy a budapesti fogászati klinikán a dolgozók lelkesen jegyezték. Dr. Balogh Károly professzor, amikor világosan és konkrétan elmondotta, hogy a fogászati klinika milyen hatalmas

lehetőségeket kapott munkája tökéletes elvégzéséhez államunktól, bebizonyította a dolgozók előtt, hogy érdemes odaadni forintjaikat, mert ezek a forintos hozzájárulnak munkaterületük fejlesztéséhez is.

Az elért eredményekhez az agitáción kívül döntően hozzájárult az is, hogy maguk a vezetők jegyzésükben is példát mutattak és így a dolgozók látták a szavak és a tettek egységét. Hogy mennyire igényt tartanak a dolgozók a vezetők példamutatására, azt Karcagon láttuk, ahol az egyik takarítónő elvtársnő a területi bizottság instruktórárt megkérdezte, hogy ő mennyit jegyzett, ezzel mintegy ellenőrizte a vezetők példamutatását. Nem maradt nyom nélkül Batizfalvi János professzor 6000.— forintos kimagasló egyéni jegyzése Szegeden, s a budapesti Orvostudományi Egyetemen Gegesi Kis Pál, Zoltán Imre, Horn Béla, Kovács Ferenc professzorok példamutatása. Megmoz-

gatta beosztottjainak táborát és mozgósította magasabb jegyzésre őket.

Nemcsak a felső szakmai vezetőknél, de a gyógyító munkát végző budapesti és vidéki orvosoknál, gyógyszerészeknél, egészségügyi közép-kadereknél, a gyógyító munkát alátámasztó technikai dolgozók körében is a példamutatás szép példáit láttuk. Komárom megyében dr. Kárpáti Zoltán orvos, akinek 6 gyermeke van, 2100 forintos fizetésére 1600 forintot jegyzett. Nyilván áldozatot jelentett ez a jegyzés nagy családját figyelembevéve, mégis lelkesen vállalta ezt az áldozatot. Nem népi demokráciánk iránti ragaszkodásról tesz-e tanúságot Almási Mária nyíregyházi megyei kórház 70 éves mosónőjének 500 forintos jegyzése? 28 éves kórházi munkája alapján győződött meg arról, hogy csak a népi demokráciában gondoskodnak igazán az öregekről. Meggyő-

ződéséhez bizonynyal hozzájárul a nyugdíjtörvény legutóbbi módosítása is.

Sorolhatnánk az egész ország területéről a példamutató népnevelők, jegyeztetőpárok munkáját, amely hozzájárul a dolgozók lelkes jegyzéséhez. Harcos meggyőződéses munka, a sikerek biztos záloga. Jó politikai munka eredménye, hogy a Szabadsághegyi Tüdőszanatóriumban a dolgozók az elért eredményeken fellelkesülve táncraperdültek. Vida és Bokor elvtársak jó agitációs munkájának tudható be a csillaghegyi mentőállomáson az állomás dolgozóinak lelkes és példamutató jegyzése, a jegyeztetés első óráiban már.

Ahol a vezetők és funkcionáriusok nem mutattak jó példát, ahol nem volt jó a politikai agitációs munka, ott a jegyzés sem sikerült, a dolgozók az előirányzatot alul jegyezték. Sajnos, ilyen helyekkel is találkoztunk. A karcagi kórház igazgatójának jövedelméhez viszonyított alacsony jegyzése rányomta bélyegét a kórház orvosainak jegyzésére. Gyulán a kórház igazgatójának távolléte nehezítette a munkát, okozott lemaradást. Ideje megérteni, a felszabadulás utáni 9. évben a vezetőknek, hogy a párt, a kormány gerincese, határozott, kemény kiállást követel meg határozatainak végrehajtásában, felhívásainak teljesítésében. A vezetőknek kell élenjárniuk ezek maradéktalan végrehajtásában.

A kölcsönjegyzés a haza javára, a magad hasznára jelsszóval még tart. Az egészségügyi dolgozók világosan látják, hogy a haza fogalma és az egyéni érdek új tartalmat kapott fejlődésünk jelenlegi szakaszában. A kölcsönjegyzés megmozgatta dolgozóinkat, a dolgozók minden rétegét aktív munkára serkentette. Az előttünk álló tanácsválasztással kell hasznosítanunk aktivistáink, dolgozóink lendületét. A Hazafias Népfront politikája a teljes népi egység megvalósítása. Legyenek egészségügyi dolgozóink is zászlóvivői ennek a politikának és aktív tényezői e politika végrehajtásának.

Kivovics Imre.

SZOCIALISTA EGÉSZSÉGÜGYÉRT

Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. Szabó Zoltán

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, V., Nádor-utca 32.

Nyomatott 2000 példányban.

Ara 20 fillér.

Székra Lapnyomda,

Budapest, VIII., Rókk Szilárd-u. 6.

Felelős vezető: Kulcsár Mihály

Gondoskodás az öregekről

Az 1954 áprilisában végrehajtott nyugdíjrendezés, mely a nyugdíjak nagyrésznél mintegy 30 százalékos emelkedést jelentett, jelentősen javította nyugdíjasaink életkörülményeit, ha még nem is tudott orvosolni minden panaszt.

Fejlődésünk lehetővé tette, hogy új, a nyugdíjasok helyzetét lényegesen javító nyugdíjtörvény jelenjék meg. A Népköztársaság Elnöki Tanácsa szeptember 18-án fogadta el a nyugdíjak szabályozására vonatkozó új törvényerejű rendeletet.

Az új nyugdíjtörvény nemcsak a nyugdíjasok, hanem egész dolgozó népünk életére kihat, az egész társadalom életszínvonalát emeli. Ujabb bizonyítéka, hogy szocializmust építő ország számára a legfontosabb feladat: gondos-

kodás a dolgozó emberről, a népjólét alkotóiról.

Az egészségügyi dolgozók is, akik számára évtizedeken át megoldhatatlan probléma volt a nyugdíj, nagy örömmel fogadták a nyugdíjak új rendezését és megértették, hogy az idősök életének megőrzéséhez, az öregekről való gondoskodáshoz minden dolgozónak segítőleg kell hozzájárulnia. Megértették, hogy ezzel a hozzájárulással minden dolgozó önmaga, biztosított öregsége, dolgozóiársai érdekében segít az egész népet érintő ügy megoldásában.

A soktízezer dolgozót érintő nyugdíjtörvény újabb jelentős lépés pártunk, kormányzatunk célkitűzéseinek végrehajtásában, a dolgozókról való fokozott gondoskodás eredményes megoldásában.

Külföldi tudósok Magyarországon — magyar tudósok külföldön

A bolgár-magyar kulturális egyezmény keretében tanulmányútra hazánkba érkezett Sztójne Mitov Sztójnov, a Bolgár Tudományos Akadémia orvostudományi intézetének vezető munkatársa, Danil Danilov, a Cservenkov Orvostudományi Akadémia szemészeti tanszékének igazgatója és Jordan Velikov Szjarov állatorvos.

A Német Demokratikus Köztársaság és a Magyar Népköztársaság közötti kulturális egyezmény keretében Günther

Vogel fiziológus érkezett Magyarországra.

Dr. Harta Imre főorvos, a Magyar Tudományos Akadémia képviseletében elutazott a párizsi hematológiai és vérátömlesztési kongresszusra.

Ivanovics György akadémiai levelező tag és dr. Csapó József főorvos a Magyar Tudományos Akadémia képviseletében Rómába utazott a gyermekparalízis-kongresszusra. A kongresszuson Ivanovics György előadást tartott.